

Conf. univ. dr. Gina Negruț

Urmărirea penală

**Acte procesuale și acte procedurale
întocmite de organele de urmărire penală**

Curs pentru masterat

Editura

Hamangiu

Capitolul al III-lea. Începerea și desfășurarea urmăririi penale

Secțiunea 1. Sesizarea organelor de urmărire penală

§1. Modurile generale de sesizare

1.1. Plângerea

Potrivit art. 289 alin. (1) CPP, plângerea reprezintă încunoștințarea făcută de o persoană fizică sau juridică, referitoare la o vătămare ce i s-a cauzat prin infracțiune.

Plângerea reprezintă un mod de sesizare a organului de urmărire penală care nu poate fi confundată cu plângerea prealabilă. Dacă plângerea poate fi suplinită printr-un denunț sau o sesizare din oficiu, plângerea prealabilă nu poate fi înlocuită cu niciun mod de sesizare, deoarece constituie o condiție de pedepsibilitate și, în același timp, de procedibilitate^[1].

Conform art. 289 alin. (2) CPP, plângerea trebuie să cuprindă:

- numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului, în cazul persoanelor fizice;
- denumirea, sediul, codul unic de înregistrare, codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, indicarea reprezentantului legal ori convențional, pentru persoanele juridice;
- descrierea faptei care formează obiectul plângerii;
- indicarea făptuitorului;
- indicarea mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute.

Din punct de vedere formal, plângerea poate fi făcută:

– *în scris*, situație în care trebuie semnată de petiționarul persoană vătămată sau de către mandatar. În lipsa semnăturii, plângerea va fi restituită pe cale administrativă în vederea acoperirii acestei neregularități. În cazul neconformării persoanei vătămate, plângerea poate fi considerată un denunț anonim și un temei pentru sesizarea din oficiu^[2];

– *în formă electronică*, fiind necesar a fi certificată prin semnătura electronică a persoanei vătămate sau a mandatarului, în conformitate cu prevederile legale^[3];

---

^[1] I. NEAGU, M. DAMASCHIN, *Partea specială, op. cit.*, p. 72.

^[2] N. VOLONCIU, AL. ȚUCULEANU, *Codul de procedură penală comentat. Art. 200-286. Urmărirea penală*, Ed. Hamangiu, București, 2007, p. 47-49, citați de V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), R. MOROȘANU, C. VOICU, V. VĂDUVA, G. ANGHEL-TUDOR, DANIEL ATASIEI, T.V. GHEORGHE, C. GHIGHECI, C.M. CHIRIȚA, L.E. HOLMANU, T. MANEA, I.D. SAMOILĂ, C. MARIN, *Codul de procedură penală. Comentariu pe articole. Vol. II. Partea specială*, ed. a 4-a, Ed. Hamangiu, București, 2024, p. 18.

^[3] Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea (M. Of. nr. 647 din 8 iulie 2024) și Regulamentul

– *oral*, situație în care se consemnează într-un proces-verbal de organul care o primește^[1].

Legea reglementează modalitățile în care poate fi făcută plângerea, din punct de vedere al *titularilor*:

– *personal*, de către cel căruia i s-a cauzat o vătămare prin infracțiune; plângerea făcută de o *persoană cu capacitate de exercițiu restrânsă* va fi încuviințată de către persoanele prevăzute de legea civilă^[2] (părinte, tutore, curator);

– *prin mandatar*; mandatul trebuie să fie special, iar procura rămâne atașată plângerii. Este necesară depunerea mandatului, având în vedere că plângerea este un act care poate atrage o anumită răspundere, mergând până la răspunderea penală chiar pentru mandatar, când s-ar dovedi netemeinicia plângerii și s-ar constata că mandatarul cunoștea aceasta^[3];

– *prin substituiți procesuali* (unul dintre soți pentru celălalt soț sau copilul major pentru părinți); persoana vătămată poate să declare că nu își însușește plângerea, situație în care ea nu va mai produce efectele prevăzute de lege;

– *prin reprezentanți legali*, pentru *persoanele lipsite de capacitate de exercițiu*.

În cazul în care *făptuitorul este persoana care reprezintă legal sau încuviințează actele persoanei vătămate*, sesizarea organelor de urmărire penală se face din oficiu.

Când reprezentantul legal nu a făcut plângere ori nu a confirmat plângerea făcută de persoana cu capacitate de exercițiu restrânsă, plângerea celui incapabil va putea avea caracterul unui denunț sau va putea fi folosită ca informație în vederea unei sesizări din oficiu a organelor de urmărire penală^[4].

Plângerea greșit îndreptată la organul de urmărire penală se trimite, *pe cale administrativă*, organului judiciar competent.

Este, de asemenea, prevăzută *posibilitatea formulării plângerii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene*, organul judiciar fiind obligat să primească plângerea și să o transmită organului competent din țara pe teritoriul căreia a fost comisă infracțiunea, potrivit regulilor de cooperare judiciară în materie penală.

În cazul *persoanei care nu vorbește sau nu înțelege limba română*, legiuitorul a prevăzut posibilitatea ca aceasta să poată depune plângerea în limba pe care

---

(UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă (J.O. L 257 din 28 august 2014).

[1] V. DONGOROZ, S. KAHANE, G. ANTONIU, C. BULAI, N. ILIESCU, R. STĂNOIU, *Explicații teoretice ale Codului de procedură penală român*, vol. VI, ed. a 2-a, Ed. Academiei, Ed. All Beck, București, 2003, p. 38, citați de V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 18.

[2] Potrivit art. 41 alin. (2) C. civ., actele juridice ale persoanei cu capacitate de exercițiu restrânsă se încheie de către aceasta, cu încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui, iar în cazurile prevăzute de lege, și cu avizul consiliului de familie, dacă există, și autorizarea instanței de tutelă. Încuviințarea, avizul sau autorizarea poate fi dată, cel mai târziu, în momentul încheierii actului.

[3] V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 21.

[4] V. DONGOROZ și colab., *op. cit.*, vol. VI, p. 38, citați de V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 21.

o înțelege și odată cu depunerea plângerii să poată solicita ca, atunci când este citată, să primească și o traducere a citației.

1.2. Denunțul

Potrivit art. 290 alin. (1) CPP, denunțul reprezintă încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni, prin intermediul acestuia aducându-se la cunoștința organului de urmărire penală săvârșirea unei infracțiuni *în dauna altor persoane*, nefiind necesar ca acela care face denunțul să fi fost prejudiciat prin infracțiunea sesizată.

Denunțul, ca modalitate de sesizare a organelor de urmărire penală, este supus aceluiași reguli aplicabile și plângerii, cu singura diferență că acesta *trebuie să se facă personal*, cu excepția persoanei care nu are capacitate deplină de exercițiu.

Conform art. 290 alin. (2) CPP, denunțul trebuie să cuprindă:

- numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului, în cazul persoanelor fizice;

- denumirea, sediul, codul unic de înregistrare, codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, indicarea reprezentantului legal ori convențional, pentru persoanele juridice;

- descrierea faptei care formează obiectul denunțului;

- indicarea făptuitorului;

- indicarea mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute.

Din punct de vedere formal, denunțul poate fi făcut:

- *în scris*, situație în care trebuie semnat de persoana care îl face;

- *în formă electronică*, fiind necesar a fi certificat prin semnătura electronică a persoanei în conformitate cu prevederile legale;

- *oral*, situație în care se consemnează într-un proces-verbal de organul care îl primește.

Orice persoană poate face un denunț, denunțătorul nefiind parte în procesul penal, el putând fi audiat în calitate de martor.

Este posibil ca denunțul să fie făcut de o persoană care nu își indică identitatea sau indică o identitate falsă ori este făcut de un așa-zis grup anonim (*denunțul anonim sau pseudodenunțul*), sesizarea neputând fi restituită pe cale administrativă petiționarului, dar va putea fi considerată de către organele de urmărire penală ca o sesizare din oficiu^[1]. De asemenea, denunțul poate să fie făcut și de către făptuitor (*autodenunț*).

Persoana lipsită de capacitate de exercițiu va putea face un denunț prin intermediul reprezentantului său legal. *Persoana cu capacitate de exercițiu restrânsă* poate face denunț cu încuviințarea persoanelor prevăzute de legea civilă. În cazul în care *făptuitorul este persoana care reprezintă legal sau încuviințează actele persoanei vătămate*, sesizarea organelor de urmărire penală se face din oficiu.

---

[1] V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 24.

De asemenea, denunțul greșit îndreptat la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se trimite, *pe cale administrativă*, organului judiciar competent.

În cazul în care denunțul este întocmit de către o persoană care locuiește pe teritoriul României, cetățean român, străin sau persoană fără cetățenie, și prin acesta se sesizează săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, organul judiciar este obligat să îl primească și să îl transmită organului competent din țara pe teritoriul căreia a fost comisă infracțiunea. Regulele privind cooperarea judiciară în materie penală se aplică în mod corespunzător.

1.3. Sesizările făcute de persoane cu funcții de conducere și de alte persoane

Art. 291 CPP reglementează situația în care sesizarea organului de urmărire penală este obligatorie, fiind necesar a fi *făcută de îndată*, în cazul luării la cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu, *de către*:

- *orice persoană cu funcție de conducere* în cadrul unei autorități a administrației publice sau în cadrul altor autorități publice, instituții publice ori al altor persoane juridice de drept public;

- *orice persoană cu atribuții de control*. Menționăm aici art. 23 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție^[1], potrivit căruia persoanele cu atribuții de control sunt obligate să înștiințeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârșirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii că s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit legii. Potrivit art. 12 alin. (1) din O.U.G. nr. 78/2016, „Persoanele cu atribuții de conducere sau de control sunt obligate să sesizeze Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism cu privire la orice date sau informații din care rezultă că s-a săvârșit una dintre infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism”;

- *orice persoană care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora* cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu de interes public. Spre deosebire de persoanele prevăzute la art. 291 alin. (1) CPP, aceste persoane nu au obligația de a lua măsuri pentru ca urmele infracțiunii, corpurile delictelor și orice alt mijloc de probă să nu dispară.

Aceste dispoziții se aplică în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, în cazul în care persoanele enumerate mai sus în textul de lege iau cunoștință de săvârșirea lor în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 291 CPP constituie omisiune a sesizării, infracțiune prevăzută de art. 267 CP. Potrivit alin. (1) al acestei norme de

---

^[1] M. Of. nr. 219 din 18 mai 2000.

incriminare, funcționarul public care, luând cunoștință de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a organelor de urmărire penală se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

1.4. Sesizarea din oficiu

Art. 292 CPP prevede posibilitatea sesizării din oficiu a organelor de urmărire penală în cazul în care s-a constatat pe orice altă cale decât prin plângere, denunț sau actele încheiate de alte organe de constatare că s-a săvârșit o infracțiune.

În cazul în care se constată lipsa plângerii, a denunțului, a actelor încheiate de către organele de constatare, iar organul de urmărire penală ia cunoștință că s-a săvârșit o infracțiune pe orice altă cale, va încheia un *proces-verbal de sesizare din oficiu*.

De asemenea, și în situația în care plângerea sau denunțul nu îndeplinește condițiile de admisibilitate, iar în urma restituirii pe cale administrativă petiționarul nu înlătură deficiențele constatate, organul de urmărire penală se poate sesiza din oficiu cu privire la infracțiunea despre care a luat cunoștință în această formă^[1].

Situațiile în care se poate realiza sesizarea din oficiu sunt următoarele:

- constatarea unei infracțiuni flagrante, caz în care organul de urmărire penală încheie un proces-verbal;
- denunțurile anonime;
- mijloacele de informare în masă (presa scrisă și audiovizuală);
- zvonul public;
- cercetarea penală intervenită în alte cauze.

Potrivit art. 293 CPP, este flagrantă infracțiunea descoperită *în momentul săvârșirii* sau *imediat după săvârșire*^[2], reprezentând *infracțiunea flagrantă propriu-zisă*.

De asemenea, este considerată flagrantă infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de organele de ordine publică și de siguranță națională, de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public ori prezintă urme care justifică suspiciunea rezonabilă că ar fi săvârșit infracțiunea sau este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune, aceasta fiind *infracțiunea cvasiflagrantă* sau *flagrantă prin asimilare*.

În cazul infracțiunii flagrante, organele de ordine publică și siguranță națională întocmesc un proces-verbal, în care consemnează toate aspectele constatate și activitățile desfășurate, pe care îl înaintează de îndată organului de urmărire penală. De asemenea, potrivit art. 61 alin. (2)-(4) CPP, organele de ordine publică și de siguranță națională au obligația să ia măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă. Actele încheiate, împreună cu mijloacele materiale de probă, se înaintează de

[1] V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 27.

[2] „În momentul săvârșirii” înseamnă prinderea făptuitorului în timpul și la locul comiterii faptei, iar „imediat după săvârșire” înseamnă cât mai aproape de momentul comiterii (de exemplu, momentul părăsirii încăperii de către cel care săvârșise un furt).

îndată organelor de urmărire penală. Potrivit art. 61 alin. (5) CPP, procesul-verbal încheiat de organele de ordine publică și de siguranță națională cu ocazia descoperirii infracțiunii flagrante are funcția de act de sesizare a organelor de urmărire penală.

De asemenea, potrivit art. 62 alin. (3) CPP, în cazul infracțiunilor flagrante, comandanții de nave și aeronave au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta organelor de urmărire penală.

În cazul infracțiunii flagrante, organul de cercetare penală este obligat să constate săvârșirea acesteia, *chiar în lipsa plângerii prealabile*. După constatarea infracțiunii flagrante, organul de urmărire penală cheamă persoana vătămată și, dacă aceasta declară că face plângere prealabilă, începe urmărirea penală. În caz contrar, înaintează procurorului actele încheiate, cu propunerea de clasare a cauzei.

Potrivit art. 294 CPP, la primirea sesizării, organul de cercetare penală își verifică competența și:

a) dacă constată că nu este competent să efectueze urmărirea penală, înaintează cauza procurorului, întocmind un referat cu propunerea de trimitere a sesizării organului competent [art. 58 alin. (3) CPP];

b) dacă constată că este competent să efectueze urmărirea penală, sunt de analizat două situații distincte:

– dacă plângerea sau denunțul nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de lege ori descrierea faptei este incompletă sau neclară, se restituie pe cale administrativă petiționarului, cu indicarea elementelor care lipsesc;

– dacă sesizarea îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, dar din cuprinsul ei rezultă vreunul dintre cazurile de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute de art. 16 alin. (1) CPP, organele de cercetare penală înaintează procurorului actele, împreună cu propunerea de clasare. În cazul în care procurorul apreciază propunerea întemeiată, dispune prin ordonanță clasarea.

§2. Modurile speciale de sesizare

2.1. Plângerea prealabilă

Plângerea prealabilă este încunoștințarea organelor judiciare de către persoana vătămată cu privire la fapta săvârșită și vătămarea suferită prin aceasta. Plângerea prealabilă reprezintă o condiție pentru tragerea la răspundere penală și deci pentru pornirea procesului penal în toate acele cazuri în care este în mod expres prevăzută în cuprinsul normei de incriminare.

Infracțiunile pentru care plângerea prealabilă se introduce la organul de urmărire penală sunt următoarele: lovirea sau alte violențe (art. 193 CP), vătămarea corporală din culpă (art. 196 CP), amenințarea (art. 206 CP), hărțuirea (art. 208 CP), violul în forma simplă [art. 218 alin. (1) și (2) CP], agresiunea sexuală în forma simplă [art. 219 alin. (1) CP], hărțuirea sexuală (art. 223 CP), violarea de domiciliu (art. 224 CP), violarea sediului profesional (art. 225 CP), violarea vieții

private (art. 226 CP), divulgarea secretului profesional (art. 227 CP), furtul săvârșit în condițiile art. 231 alin. (1) CP, abuzul de încredere (art. 238 CP), abuzul de încredere prin fraudarea creditorilor (art. 239 CP), bancruta simplă (art. 240 CP), bancruta frauduloasă (art. 241 CP), gestiunea frauduloasă (art. 242 CP), distrugerea săvârșită în condițiile art. 253 alin. (1) și (2) CP, tulburarea de posesie (art. 256 CP), asistența și reprezentarea neloială (art. 284 CP), nerespectarea hotărârilor judecătorești [art. 287 alin. (1) lit. d)-g) CP], violarea secretului corespondenței [art. 302 alin. (1) CP], abandonul de familie (art. 378 CP), nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului (art. 379 CP) și împiedicarea exercitării libertății religioase (art. 381 CP).

Dreptul de a introduce plângerea prealabilă este un drept *strict personal, individual*, neputând fi transferat altor persoane nici prin acte între vii, nici prin succesiune legală sau testamentară^[1].

Titularii plângerii prealabile sunt:

- *numai persoana vătămată*, adică subiectul pasiv al infracțiunii, a cărei vătămare este consecința directă a infracțiunii, așa cum rezultă și din art. 295 alin. (1) CPP;

- reprezentantul legal al persoanei vătămate fără capacitate de exercițiu;
- persoana vătămată cu capacitate de exercițiu restrânsă, cu încuviințarea reprezentantului legal;
- reprezentantul convențional, cu mandat special.

Poate introduce plângere prealabilă la organele de urmărire penală persoana fizică personal și persoana juridică prin reprezentantul legal. Fac totuși *excepție* de la această regulă:

- persoana lipsită de capacitate de exercițiu, pentru care plângerea se face *de către reprezentantul său legal*;
- persoana cu capacitate de exercițiu restrânsă, care poate face plângere *cu încuviințarea persoanelor prevăzute de legea civilă*.

În cazul în care *făptuitorul este persoana care reprezintă legal sau încuviințează actele persoanei vătămate*, plângerea prealabilă se va face din oficiu.

Plângerea prealabilă poate fi introdusă și *prin mandat*, dispozițiile aplicabile în acest caz fiind cele prevăzute la art. 289 alin. (3) CPP, sub condiția ca mandatul să fie special, procura să fie atașată plângerii, iar aceste două acte să fie depuse în termen la organele de urmărire penală.

Spre deosebire de plângere, care conform art. 289 alin. (7) CPP se poate face și de către unul dintre soți pentru celălalt soț sau de către copilul major pentru părinți, *plângerea prealabilă nu se poate introduce de către substituții procesuali*.

În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile, indiferent dacă acțiunea penală a fost pusă în mișcare în urma unei plângeri prealabile sau din oficiu, în condițiile legii, *retragerea plângerii produce efecte numai dacă este însoțită de procuror* [art. 158 alin. (4) CP].

---

[1] V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 38.

Pentru a fi valabilă și a produce efecte juridice, plângerea prealabilă trebuie să fie introdusă la organul competent într-un anumit termen prevăzut de art. 296 alin. (1) CPP, acesta fiind de 3 luni și se socotește^[1]:

- din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei;
- de la data când reprezentantul legal a aflat despre săvârșirea faptei, când persoana vătămată este un minor sau un major care beneficiază de consiliere judiciară ori tutelă specială;
- de la data numirii unui nou reprezentant legal, în cazul în care făptuitorul este reprezentantul legal al persoanei vătămate minore sau al persoanei majore care beneficiază de consiliere judiciară ori tutelă specială, în acest caz acțiunea penală putându-se pune în mișcare și din oficiu.

În situația *schimbării încadrării juridice*, momentul de la care curge termenul de 3 luni în care persoana vătămată poate formula plângerea prealabilă nu este data luării cunoștință despre săvârșirea faptei, ci acela al schimbării încadrării juridice de către organul judiciar^[2].

Potrivit art. 295 alin. (3) CPP, plângerea prealabilă cuprinde aceleași mențiuni ca și plângerea prevăzute în art. 289 alin. (2) CPP, și anume:

- numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului, în cazul persoanelor fizice;
- denumirea, sediul, codul unic de înregistrare, codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, indicarea reprezentantului legal ori convențional, pentru persoanele juridice;
- descrierea faptei care formează obiectul plângerii;
- indicarea făptuitorului;
- indicarea mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute.

Din punct de vedere formal, plângerea prealabilă poate fi făcută:

- *în scris*, situație în care trebuie semnată de petiționarul persoană vătămată sau de către mandatar;
- *în formă electronică*, fiind necesar a fi certificată prin semnătura electronică a persoanei vătămate sau a mandatarului, în conformitate cu prevederile legale;
- *oral*, situație în care se consemnează într-un proces-verbal de organul care o primește.

Potrivit art. 295 alin. (2) CPP, plângerea prealabilă se adresează organului de cercetare penală sau procurorului, potrivit legii.

La primirea plângerii prealabile, organul de urmărire penală verifică dacă aceasta îndeplinește condițiile de formă și dacă a fost depusă în termenul prevăzut de lege. În cazul în care constată că este tardivă, organul de cercetare penală

---

^[1] Termenul de 3 luni prevăzut de lege pentru introducerea plângerii prealabile este un *termen procedural*, care se calculează potrivit art. 269 și art. 270 CPP, iar nerespectarea acestuia atrage decăderea persoanei vătămate din dreptul de a introduce plângere, conform art. 268 alin. (1) CPP. A se vedea, în acest sens, V. DONGOROZ și colab., *op. cit.*, vol. VI, p. 105; V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 42.

^[2] A se vedea, în acest sens, Trib. Mureș, s. pen., dec. nr. 59/2005, citată de V. VĂDUVA, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 49.

înaintează procurorului actele încheiate, împreună cu referatul cu propunere de clasare [art. 297 alin. (1) CPP].

În situația în care plângerea prealabilă a fost greșit îndreptată, se consideră valabilă dacă a fost introdusă în termenul prevăzut de lege la organul judiciar necompetent, acesta având obligația de a o trimite, *pe cale administrativă*, organului judiciar competent.

De asemenea, în cazul în care se constată că *într-o cauză în care s-au făcut acte de urmărire penală este necesară plângerea prealabilă*, organul de urmărire penală cheamă persoana vătămată și o întreabă dacă înțelege să facă plângere. În caz afirmativ, organul de urmărire penală continuă cercetarea. În caz contrar, organul de cercetare penală înaintează procurorului actele încheiate și referatul cu propunerea de clasare.

Potrivit art. 298 alin. (1) CPP, în caz de infracțiune flagrantă, organul de cercetare penală este obligat să constate săvârșirea acesteia, *chiar în lipsa plângerii prealabile*, urmând a chema ulterior persoana vătămată și, dacă aceasta declară că face plângere prealabilă, începe urmărirea penală, iar în caz contrar organul de cercetare penală înaintează procurorului actele încheiate și referatul cu propunere de clasare.

2.2. Alte moduri speciale de sesizare

Art. 288 alin. (2) CPP prevede că, atunci când, potrivit legii, punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, la sesizarea formulată de persoana prevăzută de lege ori cu autorizarea organului prevăzut de lege, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare în lipsa acestora.

Alături de plângerea prealabilă, menționăm următoarele moduri speciale de sesizare a organelor de urmărire penală:

a) pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor, *membrii Guvernului* pot fi urmăriți penal, potrivit art. 109 alin. (2) din Constituție, *la cererea Camerei Deputaților, a Senatului sau a Președintelui României*. Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din funcție. În toate aceste cazuri, competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) punerea în mișcare a acțiunii penale se face *cu autorizarea prealabilă a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel* în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau, după caz, *a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* în cazul infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, conform art. 9 CP (*personalitatea legii penale*);

c) punerea în mișcare a acțiunii penale se face *cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* și numai dacă fapta nu face obiectul unei proceduri judiciare în statul pe teritoriul căruia s-a comis, în cazul infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie, contra statului român, contra unui cetățean român sau a unei persoane juridice române, potrivit art. 10 CP (*realitatea legii penale*);

d) *sesizarea comandantului* pentru punerea în mișcare a acțiunii penale în cazul săvârșirii vreuneia dintre infracțiunile contra capacității de luptă a forțelor armate dintre cele prevăzute în art. 413-417 CP (absența nejustificată, dezertarea, încălcarea consemnului, părăsirea postului sau comenzii, insubordonarea).

Secțiunea a 2-a. Începerea și desfășurarea urmării penale

§1. Începerea urmării penale

1.1. Condiții

Potrivit art. 305 alin. (1) CPP, când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmării penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut, astfel că începerea urmării penale are loc, inițial, *exclusiv cu privire la fapta (in rem)*, această dispoziție având caracter imperativ, fiind aplicabilă chiar și atunci când în actul de sesizare a organului judiciar este indicată și identitatea presupusului făptuitor^[1].

De asemenea, conform art. 294 alin. (1) CPP, la primirea sesizării, organul de urmărire penală procedează la verificarea competenței sale. În cazul în care organul de cercetare penală constată că nu este competent să efectueze urmărirea penală, trimite de îndată cauza procurorului care exercită supravegherea, în vederea sesizării organului competent.

Pentru începerea urmării penale este necesară îndeplinirea mai multor *condiții*, și anume:

a) existența unui act de sesizare a organului judiciar, nefăcându-se distincție între tipurile de acte de sesizare a organelor de urmărire penală, acestea putând face parte fie din categoria modurilor generale de sesizare (plângere, denunț, sesizare din oficiu sau sesizare a organelor cu funcții de conducere), fie din categoria modurilor speciale de sesizare (plângerea prealabilă, sesizarea sau autorizarea organului competent);

b) actul de sesizare să îndeplinească condițiile prevăzute de lege (condițiile de formă și de fond prevăzute de lege). În cazul în care plângerea sau denunțul nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de lege ori descrierea faptei este incompletă sau neclară, se restituie pe cale administrativă petiționarului, cu indicarea elementelor care lipsesc [art. 294 alin. (2) CPP];

c) sesizarea organelor de urmărire penală cu privire la o faptă săvârșită sau a cărei săvârșire se pregătește.

Art. 305 alin. (3) CPP reglementează *continuarea urmării penale*, după începerea urmării penale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) să fi început urmărirea penală cu privire la o faptă prevăzută de legea penală;

---

^[1] A.S. UZLĂU, în N. VOLONCIU, A.S. UZLĂU (coord.), *op. cit.*, vol. II, p. 67.

b) să rezulte din probe bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală;

c) inexistența vreunui dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1) CPP.

1.2. Organul competent să dispună începerea urmăririi penale

Organul competent să dispună începerea urmăririi penale este *organul de urmărire penală*, atât organul de cercetare penală, cât și procurorul având competența să dispună începerea urmăririi penale, iar actul procedural prin care se dispune începerea urmăririi penale este *ordonanța*, care cuprinde mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2) lit. a)-c) și g) CPP.

Atunci când prin unul dintre modurile de sesizare se aduce la cunoștința organului de urmărire penală săvârșirea unei infracțiuni și se constată că actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală competent va dispune *începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește (in rem)*, chiar dacă autorul este indicat în actul de sesizare sau cunoscut.

După începerea urmăririi penale *in rem*, organele de urmărire penală procedează la strângerea de probe în vederea identificării făptuitorului și verificării condițiilor privind tragerea la răspundere penală a acestuia.

În momentul în care într-o cauză penală există probe suficiente din care să rezulte *bănuiala rezonabilă* că o anumită persoană a comis fapta pentru care s-a început urmărirea penală (*in rem*) și nu există vreunul dintre cazurile de la art. 16 alin. (1) CPP, organul de urmărire penală va dispune ca *urmărirea penală anterior începută să fie continuată in personam*, iar persoana va dobândi calitatea de *suspect*, care nu este parte în procesul penal, fiind însă subiect procesual principal, cu drepturi și obligații similare cu cele ale inculpatului, așa cum rezultă din art. 78 raportat la art. 83 CPP, iar odată cu dobândirea calității de suspect i se aduc acestuia la cunoștință, mai înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectat și încadrarea ei juridică, precum și drepturile prevăzute la art. 83 CPP, toate acestea menționându-se într-un proces-verbal.

În cazul în care măsura continuării urmăririi penale este dispusă de către organul de cercetare penală, ea va fi supusă, în termen de 3 zile, *confirmării procurorului* care supraveghează urmărirea penală, organul de cercetare penală fiind obligat să prezinte acestuia și dosarul cauzei.

1.3. Cazul persoanelor pentru care urmărirea penală este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile sau de îndeplinirea unei alte condiții prealabile

Potrivit art. 305 alin. (4) CPP, față de persoanele pentru care urmărirea penală este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile sau de îndeplinirea unei alte condiții prealabile efectuarea urmăririi penale se poate dispune *numai după obținerea autorizației ori după îndeplinirea condiției*.

Astfel, în unele situații, în vederea începerii urmăririi penale este necesară o autorizare sau îndeplinirea unei alte condiții prealabile pentru a se dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale față de o anumită persoană. Pentru aceasta, conform art. 294¹ CPP, odată cu sesizarea instituției competente prin unul dintre modurile de sesizare, parchetul va înainta un referat întocmit de procurorul căruia i-a fost repartizată lucrarea, care va cuprinde date și informații cu privire la săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală de către persoana cu privire la care se solicită autorizarea.

1.4. Începerea urmăririi penale în cazul infracțiunilor de audiență

Potrivit art. 360 alin. (2) CPP, în cazul în care procurorul participă la judecată, poate declara că începe urmărirea penală și pune în mișcare acțiunea penală, putând, imediat după această declarație, să dispună măsura preventivă a reținerii făptuitorului, devenit astfel suspect sau, în ipoteza punerii în mișcare a acțiunii penale, inculpat.

Remarcăm astfel faptul că, potrivit art. 360 alin. (2) CPP, „procurorul poate declara că începe urmărirea penală, pune în mișcare acțiunea penală și îl poate reține pe suspect sau pe inculpat” atunci „când participă la judecată”, dar, pe de altă parte, potrivit art. 363 alin. (1) din același cod, „Participarea procurorului la judecată este obligatorie”.

Constatarea săvârșirii unei fapte pe parcursul judecății se va face de către președintele completului de judecată, care are în același timp obligația de a-l identifica pe făptuitor. Atât despre constatarea săvârșirii faptei prevăzute de legea penală, cât și despre identificarea persoanei care a săvârșit-o se va face *mențiune în cuprinsul încheierii de ședință*. Aceasta reprezintă actul de sesizare a organelor de urmărire penală.

1.5. Începerea urmăririi penale în cazul infracțiunilor flagrante

În cazul săvârșirii unei infracțiuni flagrante, constatarea se face fie de către organele de ordine publică și siguranță națională, conform art. 293 alin. (3) CPP, fie de către alte organele de constatare prevăzute la art. 61 sau de comandanții de nave ori aeronave potrivit art. 62 din același cod, printr-un *proces-verbal* pe care îl vor înainta de îndată organului de urmărire penală, având, de asemenea, obligația de a preda organelor de urmărire penală corpurile delictelor, precum și alte obiecte sau înscrisuri ridicate cu ocazia constatării infracțiunii.

§2. Efectuarea urmăririi penale

Potrivit art. 285 CPP, urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

**ORDONANȚĂ DE RELUARE A URMĂRIIRII
PENALE DUPĂ SUSPENDARE****Ordonanță**

anul ..... luna ..... ziua .....

Procuror ..... de la Parchetul de pe lângă .....,
Examinând dosarul de urmărire penală nr. ....,

Constat:

Prin ordonanța din data de ..... s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la infracțiunea de (*denumirea*), prevăzută de (*textul incriminator*), reținându-se că (*expunerea succintă a situației de fapt reținute la începerea urmăririi penale*).

Prin ordonanța din data de ..... s-a dispus ca urmărirea penală să se efectueze cu privire la suspectul(a) (*numele și prenumele*).

Prin ordonanța din data de ..... s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul(a) (*numele și prenumele*).

Prin ordonanța din data de ..... s-a dispus, în baza (*textul de lege incident*), suspendarea urmăririi penale privind suspectul(a)/inculpatul(a) (*numele și prenumele*) cu privire la infracțiunea de (*denumirea*), prevăzută de (*textul incriminator*), întrucât (*indicarea cauzei de suspendare*).

La data de ..... cauza de suspendare a încetat, întrucât (*indicarea împrejurării*), astfel cum rezultă din (*indicarea mijlocului de probă*).

Față de cele expuse,
În temeiul art. 333 CPP,

Dispun:

1. Reluarea urmăririi penale față de suspectul(a)/inculpatul(a) (*datele prevăzute la art. 107 CPP*).

2. Reluarea urmăririi penale se comunică suspectului(ei)/inculpatului(ei) (*numele și prenumele*), precum și (*părțile/subiecții procesuali/mediatorul, cărora li se comunicase suspendarea*).

Procuror,

(*numele și prenumele, semnătura și ștampila*)

**ORDONANȚĂ DE REDESCHIDERE A URMĂRIIRII PENALE
CÂND PROCURORUL IERARHIC SUPERIOR CONSTATĂ INEXISTENȚA
CAZULUI PE CARE S-A ÎNTEMEIAT SOLUȚIA DE CLASARE****Ordonanță**

anul ..... luna ..... ziua .....

....., prim-procuror/procuror-șef secție/procuror general al Parchetului de pe lângă .....,
Examinând actele de urmărire penală din dosarul nr. .... privind .....,

Constat:

Prin ordonanța din data de ..... a Parchetului de pe lângă ..... s-a dispus, în temeiul art. 315 alin. (1) lit. b) raportat la art. 16 alin. (1) lit. [a)-j], după caz] CPP, clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de (*denumirea*), prevăzută de (*textul incriminator*)/privind pe suspectul(a)/inculpatul(a) (*numele și prenumele, în cazul în care urmărirea penală*

s-a efectuat cu privire la un suspect/inculpat), cercetat(ă) sub aspectul săvârșirii infracțiunii de (denumirea), prevăzută de (textul incriminator), constând în aceea că (prezentarea succintă a situației de fapt cu privire la care s-a desfășurat urmărirea penală).

La adoptarea soluției de clasare întemeiate pe art. 16 alin. (1) lit. [a)-j], după caz] CPP procurorul a avut în vedere următoarele împrejurări rezultate din probele administrate în cauză: *(prezentarea succintă a motivelor pe care procurorul și-a întemeiat soluția de clasare, cu trimitere la probele relevante, în cazul în care clasarea s-a dispus în urma evaluării acestora; dacă soluția s-a întemeiat pe retragerea plângerii prealabile sau împăcare, se va face referire la acest aspect; dacă s-a întemeiat pe prescripția răspunderii penale, se va indica data reținută ca fiind aceea la care a intervenit prescripția etc.).*

Verificând dosarul și ordonanța, constat că soluția de clasare este nelegală, întrucât împrejurarea pe care se întemeiază soluția nu există. Astfel, *(vor fi arătate motivele, de fapt sau de drept, care conduc la inexistența cazului de clasare).*

Față de cele expuse,

În temeiul art. 335 alin. (1) și art. 317 CPP,

Dispun:

1. Infirmarea ordonanței de clasare din data de ..... și redeschiderea urmăririi penale privind *[fapta care face obiectul urmăririi penale și datele de identificare ale suspectului(ei)/inculpatului(ei), conform art. 107 CPP, dacă acesta/aceasta este cunoscut(ă)].*

2. Dosarul se restituie la *(indicarea organului de cercetare competent să efectueze urmărirea penală)* pentru continuarea cercetărilor în vederea aflării adevărului, sens în care va administra următoarele probe: *(se indică mijloacele de probă care urmează a fi administrate).*

Organul de cercetare penală va efectua orice acte de urmărire penală și va administra orice alte probe a căror necesitate va rezulta în urma continuării urmăririi penale.

3. În temeiul art. 335 alin. (4) CPP, dosarul se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la *(denumirea instanței competente)*, în vederea confirmării redeschiderii urmăririi penale în cauza privind *[fapta și numele și prenumele suspectului(ei)/inculpatului(ei), dacă acesta/aceasta este cunoscut(ă)].*

Prim-procuror/Procuror-șef secție/Procuror general,
(numele și prenumele, semnătura și ștampila)

ORDONANȚĂ DE REDESCHIDERE A URMĂRIRII PENALE CÂND PROCURORUL CONSTATĂ DISPARIȚIA CAZULUI PE CARE S-A ÎNTEMEIAT SOLUȚIA DE CLASARE

Ordonanță

anul ..... luna ..... ziua .....

Procuror ..... din cadrul Parchetului de pe lângă .....,

Examinând actele de urmărire penală din dosarul penal nr. .... privind .....,

Constat:

Prin ordonanța din data de ..... a Parchetului de pe lângă ..... s-a dispus, în temeiul art. 315 alin. (1) lit. b) raportat la art. 16 alin. (1) lit. [a)-j], după caz] CPP, clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *(denumirea)*, prevăzută de *(textul incriminator)/privind pe suspectul(a)/inculpatul(a) (numele și prenumele, în cazul în care urmărirea penală s-a efectuat cu privire la un suspect/inculpat), cercetat(ă) sub aspectul săvârșirii infracțiunii*

de (denumirea), prevăzută de (textul incriminator), constând în aceea că (prezentarea succintă a situației de fapt cu privire la care s-a desfășurat urmărirea penală).

La adoptarea soluției de clasare întemeiate pe art. 16 alin. (1) lit. [a)-j], după caz] CPP s-au avut în vedere următoarele împrejurări rezultate din probe administrate în cauză: (prezentarea succintă a motivelor pe care procurorul și-a întemeiat soluția de clasare, cu trimitere la probele relevante, în cazul în care clasarea s-a dispus în urma evaluării acestora; dacă soluția s-a întemeiat pe retragerea plângerii prealabile sau împăcare, se va face referire la acest aspect; dacă s-a întemeiat pe prescripția răspunderii penale, se va indica data reținută ca fiind aceea la care a intervenit prescripția etc.).

Ulterior, la data de ....., la dosarul cauzei au fost depuse dovezi (numele, prenumele și calitatea persoanei care a depus astfel de dovezi)/au fost efectuate din oficiu verificări cu privire la (vor fi arătate împrejurările în care s-au efectuat verificări ulterioare soluționării cauzei prin clasare) și s-a constatat că împrejurarea care a stat la baza soluției de clasare a dispărut (vor fi arătate motivele care conduc la dispariția împrejurării pe care s-a întemeiat soluția de clasare).

Față de cele expuse,

În temeiul art. 335 alin. (2) CPP,

Dispon:

1. Revocarea ordonanței de clasare din data de ..... și redeschiderea urmăririi penale privind [fapta care face obiectul urmăririi penale și datele de identificare ale suspectului(ei)/inculpatului(ei), conform art. 107 CPP, dacă acesta/aceasta este cunoscut(ă)].

2. În temeiul art. 335 alin. (4) CPP, dosarul se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la (denumirea instanței competente), în vederea confirmării redeschiderii urmăririi penale în cauza privind [fapta și numele și prenumele suspectului(ei)/inculpatului(ei), dacă acesta/aceasta este cunoscut(ă)].

Procuror,

(numele și prenumele, semnătura și ștampila)

ORDONANȚĂ DE REDESCHIDERE A URMĂRIIRII PENALE CÂND SE CONSTATĂ CĂ SUSPECTUL SAU INCULPATUL NU ȘI-A ÎNDEPLINIT CU REA-CREDINȚĂ OBLIGAȚIILE STABILITE CONFORM ART. 318 ALIN. (6) CPP

Ordonanță

anul ..... luna ..... ziua .....

Procuror ..... din cadrul Parchetului de pe lângă .....,

Examinând actele de urmărire penală din dosarul nr. .... privind .....,

Constat:

Prin ordonanța din data de ..... a Parchetului de pe lângă ..... s-a dispus, în temeiul art. 318 alin. (1) CPP, renunțarea la urmărirea penală a suspectului(ei)/inculpatului(ei) (numele și prenumele), cercetat(ă) sub aspectul săvârșirii infracțiunii de (denumirea), prevăzută de (textul incriminator), constând în aceea că (prezentarea succintă a situației de fapt cu privire la care s-a desfășurat urmărirea penală).

S-a constatat că, în raport de (vor fi indicate acele motive reținute de procuror în ordonanța de renunțare la urmărirea penală care au determinat această soluție), nu există interes public în urmărirea faptei.

Prin aceeași ordonanță suspectul(a)/inculpatul(a) (*numele și prenumele*) a fost obligat(ă) ca, în termen de *(cel mult 6 luni sau 9 luni pentru obligații asumate prin acord de mediere încheiat cu partea civilă)* de la momentul comunicării acesteia, să îndeplinească următoarele obligații: *[enumerarea obligațiilor de la art. 318 alin. (6) CPP care au fost stabilite prin ordonanța de renunțare la urmărirea penală; în cazul în care va fi obligat și la muncă în folosul comunității, se va indica perioada în care trebuia să o presteze]*.

Totodată, i s-a pus în vedere că neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor în termenul stabilit atrage revocarea renunțării la urmărirea penală.

Prin încheierea din ....., ordonanța de renunțare la urmărirea penală a fost confirmată de judecătorul de cameră preliminară de la (*denumirea instanței*).

La momentul expirării termenului de ..... prevăzut în ordonanță, suspectul(a)/inculpatul(a) (*numele și prenumele*) nu s-a prezentat la procuror pentru a prezenta dovezile care să ateste îndeplinirea obligațiilor la care a fost supus(ă), precum și plata cheltuielilor judiciare.

Legal citat(ă), acesta/aceasta nu s-a prezentat pentru a face dovada bunei sale credințe.

(Vor fi analizate oricare alte împrejurări din care rezultă reaua-credință în neîndeplinirea obligațiilor stabilite).

Față de cele expuse,

Constatând că, prin nedepunerea dovezilor de îndeplinire a obligațiilor stabilite prin ordonanța de renunțare la urmărirea penală și neprezentarea în fața procurorului pentru a-și justifica atitudinea, suspectul(a)/inculpatul(a) a dovedit că nu a îndeplinit cu rea-credință obligațiile impuse,

În temeiul art. 335 alin. (3) CPP,

Dispun:

1. Revocarea ordonanței de renunțare la urmărirea penală din data de ..... și redeschiderea urmăririi penale privind pe suspectul(a)/inculpatul(a) (*datele prevăzute la art. 107 CPP*).

Dacă este cazul:

2. Dosarul se restituie la (*indicarea organului de cercetare competent să efectueze urmărirea penală*) pentru continuarea cercetărilor în vederea aflării adevărului, sens în care va administra următoarele probe: *(se indică mijloacele de probă care urmează a fi administrate)*.

Organul de cercetare penală va efectua orice acte de urmărire penală și va administra orice alte probe a căror necesitate va rezulta în urma efectuării cercetărilor.

3. În temeiul art. 335 alin. (4) CPP, dosarul se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la (*denumirea instanței competente*), în vederea confirmării redeschiderii urmăririi penale în cauza privind *[numele și prenumele suspectului(ei)/inculpatului(ei)]*.

Procuror,

(numele și prenumele, semnătura și ștampila)